

Önsksningar

En skön helanar på en grön. Den blanda
helanar rökarna om skansens stift och blådd ser
den ut att stå som hela stöten ner på marken.
Det är en skönhet. På kvällen ligger sig möbket
över de små husen vid skogen. Vid ett
fönster sitter Jonas och tänker på sköna. Om
han hade sådana fötter, skulle han kunna bli en
eriksmästare när han blev stor och göra konst
på en hus!

– Jonas! ropar mamma från fönstret. Nu går vi
och tittar på fyrverkerierna. Ja, på dig, viltvagn,
det blåser kallt ute.

– Jag följer inte med, har jag sagt, skriver
Jonas.

– Låt honom vara, säger pappa till mamma.
Han är stor nu, han klarar sig. Vi brukar inte mer
om det här. Han kan ju se fyrverkerierna från
fönstret om vi släcker ljuset när vi går.

Mamma, pappa och lillebror går ut och sitter
dörren smäller igen. Jonas sitter kvar vid fönstret.
Himlen är full av stjärnor. Det är skönt att slippa
se kompisarnas rörliga minuter, tänker han. Och
ständigt kallas förskes...

Det är så roligt och lugnt i huset när de andra
går. Tysnaden susar i det mörka rummet. Lite
senare tycker Jonas att det inte är så mörkt lång-
re. Han flyttar ut vänstra ben till en bekvämare
läge och vänder på rullstolen för att se bättre.
Ljus och skuggor svävar oegentligt. Ibland
blinker det nästan. Vad kan det vara? Sedan
skriker han en gestalt som omges av ett svagt
ljus. Är det ett spöke?

– Nej, jag är inget spöke, säger besökaren.
Jag är en ängel.

– Hur kan du veta vad jag tänker? Har du
kommit ut en dator? lyckas Jonas stamma fram.
– Nej, svarar ängeln leende. Jag kommer från
himen, jag brukar då och då komma med goda
nyheter till människorna på jorden.

– Så du har varit här förut? undrar Jonas.
– Jag var nere på jorden redan för tvåusen år
sedan. Vi sjöng för några hundra på en hed. Nu

har jag kommit för att berätta för dig att du vid
övergången till ett nytt ämnenade kan önska dig
en sak, och att din önskan kommer att uppfyllas.
– Då önskar jag att det blir fred på jorden och
att alla ska ha fred och...

– Hör på nu! Det är färd att önska allt gott
är andra, men den här gången kan du önska
någonting bara är dig själv. Kanske är snart tolv
Du har några minuter på dig. Tänk efter i lugn
och ro. Jag är strax tillbaka. I samma stund är
ängeln borta. Jonas känner sig alldeles vinnet-
känning. Har han somnat och drömt allsammans?
Genom fönstret ser han en varm hare, en som
han har matat hela hösten. Han rullar fram till
dörren och öppnar den. Haren vänder sig på bak-
benen och nosar på honom. Jonas styrker den
över påsen. Känner mjukheten och bakbens
svrka. Han berättar för haren om ängeln.

– Önska dig friska ben. Det är det viktigaste
i hela världen, säger haren.

Plotsligt blir den skrämd och springer iväg.
– Vad blev den rädd för? undrar Jonas. Jag
märkte ingenting. Den stackarn är så räddslagsad
att den låter sig skrämmas av allt och ingenting.
En ljusken fladdrar till i rummet. Ängeln har
kommit tillbaka.

– Vet du vad du ska önska?

– Ja, svarar Jonas. Jag önskar mig mod, så att
jag inte behöver vara rädd för vare sig människor
eller framtiden. Ängeln ser förvånad ut.

– Jag trodde att du skulle önska dig friska ben.
Varför ändrade du dig?

– Haren lärde mig, säger Jonas tyst. Vad har
man för nytta av friska ben eller att man inte är
en förskes, om man ändå alltid är rädd för vad
andra ska vilka? Då räcker det inte med bara en
önskan.

– Klok gosse! säger ängeln och försvinner i ett
moln av lysande gråstoft. Knappi har han försvun-
nit, då ett skrapande ljud hörs från ytterdörren.
Pappa har kommit tillbaka. Redan? Fyrverkeri-
erna har ju precis bara börjat.

– Jag tänkte gå in och vänta mig lite, säger
pappa lättsamt, det är kallt ute. Men Jonas vet att
pappa har kommit för hans skull. När pappa ska
gå, säger Jonas:

– Vanta, jag följer med!
Jonas är förvånad över sin iver. Han är inte ett

drugg sur längre. Det känns riktigt trevligt att bli
se rakerna. Kan det vara önsksningar som
redan har börjat verka? Häftigt! Rakerna
sprakar. Det ser ut som ett ginstande regn av
stjärnor i den svarta natten. Nu är himlen full av
dem, ett myt ämnenade har börjat.